

Nr 256.

Af herr **Lindhagen**, om *höjning i pensionsbeloppen för bevakningspersonalen vid fångvården.*

Sveriges fångvårdsmannaförbund, som utgör en sammanslutning af de lägre tjänstemännen eller bevakningspersonalen vid fångvården, behandlade på sitt ombudsmöte i Örebro sommaren 1910 bland annat sin pensionsfråga, i hvilket förbundet gjorde följande uttalande:

Då icke några som helst ordnade förhållanden i fångvårdstjänstemännens pensionsfråga af senaste löneregleringskommitté eller andra myndigheter företagits och ej heller Riksdagen ägnat någon tanke däråt, utan beloppen mera synes på måfå vara bestämda, uttalar förbundsmötet som sin uttryckliga mening, att åtgärder snarast möjligt måtte vidtagas för att ernå ett system, som mera rättvist utmäter pensionsbeloppen de olika graderna emellan.

För att visa på vilka grunder pensionsbeloppen nu utgå, har förbundsmötet företagit en uträkning och därvid funnit, att den procent, som nu utgår till de olika tjänsteinnehafvarne på lön, ålderstillägg och tjänstgöringspenningar, utgör som följer:

6	Fängelseföreståndare.....	64,0	procent
9	”	66,6	”
2	Direktörer	66,6	”
2	”	72,7	”
18	”	74,0	”
2	Kamrerare	73,3	”
2	”	74,0	”
15	Assistenter	68,9	”
2	”	70,5	”
4	”	71,0	”
14	Uppsyningsmän	58,8	”
51	Öfverkonstaplar	60,0	”
409	Vaktkonstaplar	61,5	”
6	Första vaktfruar	59,0	”
50	Vaktfruar	63,1	”
14	Kokerskor	66,6	”

Då denna pensionsskala icke allenast synes förbundsmötet orättvis, utan äfven är af sådan beskaffenhet att de lägre tjänstemännens existensmöjlighet åsidosatts, beslutar förbundsmötet att uppdraga åt sitt verkställande utskott, att redan till nästa års riksdag aflåta motion om ändring härutinnan.

Då det synes förbundsmötet rättvist, att en viss procent af lön, ålderstillägg och tjänstgöringspenningar bör utgå lika för alla, uttalar förbundsmötet som sin önskan, att 75 procent af samtliga dessa löneförmåner må till alla tjänstemän af lägre grad som lön utgå och sålunda utgöra pensionsunderlaget.

Den framställning, som gjorts i förut nämnda uttalande, måste uppenbart anses vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande. Det måste ju redan anses i och för sig såsom synnerligen oriktigt, att just de lägst aflönade befattningshafvarne skola i regeln åtnjuta en lägre procent af sina kontanta löneförmåner i pension än de högre aflönade. Men därtill kommer, att i andra verk exempelvis tullen, posten och järnvägarna de lägre tjänstemännen åtnjuta pension efter en högre beräkning än den, som tillmätts motsvarande grader vid fångvården.

På grund af hvad sålunda anförts hemställes,

att Riksdagen ville besluta att de lägre tjänstemännen eller bevakningspersonalen vid fångvården skall i pension åtnjuta 75 procent af sina vid afskeds-tagandet innehafvande kontanta löneförmåner.

Stockholm den 27 januari 1911.

Carl Lindhagen.
